

Слатвінський Максим Анатолійович, канд. екон. наук, доцент
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, м. Умань,
Україна

ІНВЕСТИЦІЙНИЙ МАЙДАНЧИК ЯК ЗАСІБ РЕАЛІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В РЕГІОНАХ

Вирішення питань економічної безпеки засобами інвестиційної політики актуалізує питання управління рухом капіталу не тільки на загальнодержавному, але і на регіональному рівні. Залучення інвестицій в регіони допомагає вирішувати питання підвищення ефективності регіонального соціально-економічного розвитку. Зростання обсягів коштів, залучених у економіку регіону, сприяє збільшенню грошових надходжень до місцевих бюджетів та вирівнюванню фінансового потенціалу території.

Таким чином, державна інвестиційна політика, що реалізується на регіональному рівні, повинна сприяти розвитку регіональної соціальної та виробничої інфраструктури, підприємництва; стимулювати приватні інвестиції для забезпечення економічної безпеки регіону.

Визначальну роль при формуванні політики державного впливу на розвиток інвестиційної сфери відіграє розробка та адаптація сучасної моделі управління інвестиційними процесами до конкретних економічних умов України в цілому та її окремих регіонів.

Основними цілями управління інвестиційними процесами має бути створення оптимальних умов для активізації використання інвестиційного потенціалу.

Одним з прогресивних підходів в управлінні інвестиційною діяльністю на рівні регіону і держави в цілому в цьому контексті є формування інвестиційних майданчиків (локальних територій у вигляді земельної ділянки з розташованими на ній будівлями та інженерною інфраструктурою як предмет залучення інвесторів для реалізації комплексу цільових інвестиційних проектів).

Цілі створення інвестиційного майданчика:

- залучення в оборот невикористовуваних земельних ділянок та виробничих потужностей;
- залучення вітчизняних та іноземних інвестицій;
- збільшення надходжень до бюджетів різних рівнів.

Задачі створення інвестиційного майданчика:

- організація нових високотехнологічних виробництв і збільшення випуску конкурентоспроможної продукції;
- зростання обсягів промислового виробництва;
- створення гарантованих робочих місць.

Порядок створення інвестиційного майданчика передбачає реалізацію ряду послідовних етапів:

1. Формування території інвестиційного майданчика, яке проводиться шляхом визначення переліку земельних ділянок (як вільних від забудови, так і забудованих), що включаються до складу земель інвестиційного майданчика.

2. Направлення ініціатором створення інвестиційного майданчика на ім'я голови обласної державної адміністрації заявки на створення інвестиційного майданчика і пакету відповідних документів.

Ініціаторами створення інвестиційного майданчика можуть виступати виконавчі органи місцевої влади, а також юридичні та фізичні особи, які є власниками землі.

3. Реєстрація заяви, яка поступила в обласну державну адміністрацію, і її спрямування в департамент економічного розвитку.

4. Розгляд заяви на засіданні експертної ради.

5. Підготовка проекту постанови обласної державної адміністрації про створення інвестиційного майданчика після схвального рішення експертної ради. Проект постанови обласної державної адміністрації повинен містити: найменування інвестиційного майданчика, межі території інвестиційного майданчика, термін його функціонування, умови ліквідації, інші положення, що визначають особливості функціонування інвестиційного майданчика.

Термін функціонування інвестиційного майданчика не може бути менше 5 років.

Обов'язковою передумовою формування інвестиційних майданчиків є розвиток енергетичної галузі. Криза позначила проблему пошуку шляхів зниження витрат на виробництво, в тому числі і завдяки підвищенню його енергоефективності. Використання енергоефективних технологій дозволить підвищити конкурентоспроможність підприємств і, отже, збільшити попит на продукцію. В умовах переходу електроенергетики на ринкове ціноутворення особливого значення набуває діяльність промислових підприємств з підвищення енергоефективності виробництва, зниження втрат та економії енергії, у тому числі й електричної, раціональне використання можливостей тарифів щодо зниження оплати за спожитий товар.

Розвиток мереж з урахуванням параметрів їх потужності і маршруту вимагає інвестицій в переозброєння енергетичних активів, джерелом яких є тарифи. Збереження, у зв'язку з цим, незмінним тарифу на тривалу перспективу доцільне, якщо існують узгоджені програми розвитку промислового виробництва та енергетичної інфраструктури. Вироблення спільного стратегічного бачення представниками промислових виробництв, енергетичної галузі та місцевої влади повинні ініціювати представники держави, створивши певний переговорний майданчик.

Таким чином, стає актуальною задача формування ефективної моделі залучення не тільки бюджетних коштів у розвиток інфраструктури, а й приватних інвестицій. На сьогодні домінуюча концепція в області інвестиційного розвитку заснована на тому, що бюджет фінансує капітальні інвестиції в інфраструктуру для реалізації проектів зі створення промислових виробництв, особливих економічних зон, комплексної житлової забудови. Основний принцип при цьому – майбутній бюджетний ефект повинен окупили вкладення з бюджету в необхідну для цього проекту інфраструктуру. При існуючій і обґрунтованій з точки зору значущості для соціально-економічного розвитку регіону ідеї промислового виробництва та наявності коштів у бюджеті на забезпечення його інфраструктурою здійснюється реалізація інвестиційного проекту.

Залучення інвестицій у випереджальний розвиток інфраструктури на умовах державно-приватного партнерства (ДПП) вимагає інструментів якісного економічного розрахунку ефектів довгострокового розвитку території, інструментів підтримки діяльності влади щодо підготовки якісної пропозиції проектів та інструментів управління ризиками реалізованих проектів ДПП, за які відповідає влада (рисунок).

Модернізація існуючих та створення нових інвестиційних майданчиків – процеси

капіталомісткі і технологічно складні. В якості інвестиційних інструментів реалізації даних проектів доцільно використовувати проекти ДПП і пріоритетний інвестиційний проект. В умовах кризи, що супроводжується дефіцитом інвестиційних ресурсів у сфері розвитку реального сектору економіки, затребуваність проектів ДПП, як механізму спільного фінансування за участю державного і приватного капіталу, досить актуальна. Пріоритетний інвестиційний проект в якості інструменту стимулювання активності інвестиційних процесів модернізації промисловості виконує завдання підтримки та створення конкурентоспроможних виробництв, орієнтованих на випуск продукції, затребуваної, в першу чергу, на внутрішньому ринку, з перспективою виходу на зарубіжні.

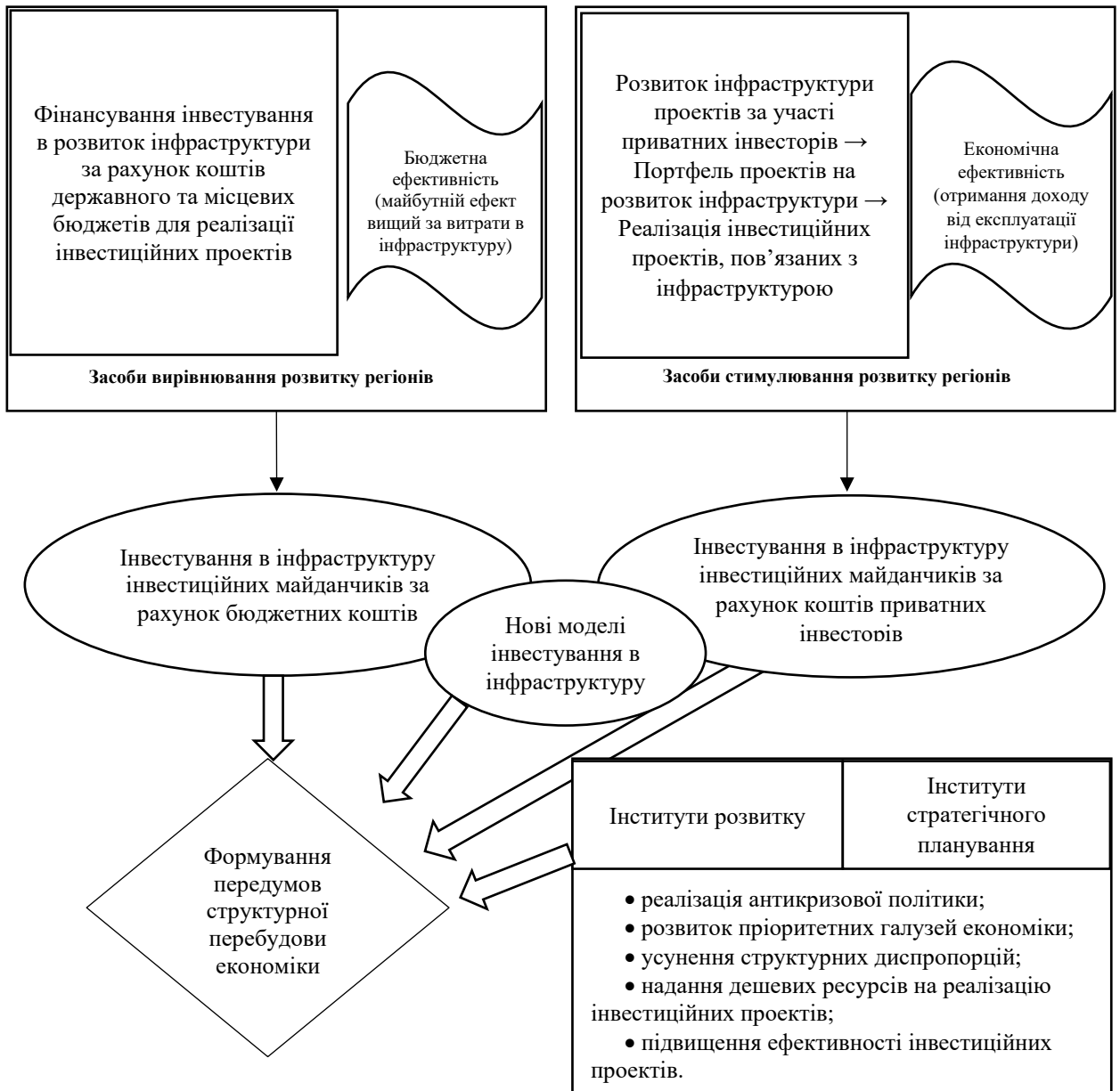

Рис. Розвиток стимулюючих підходів до формування нових моделей інвестування в інфраструктуру

Отже, сучасний регіональний розвиток пов'язаний з необхідністю оптимального просторового розподілу економічних ресурсів, які, у свою чергу, роблять прямий вплив на територіальне розміщення як окремих підприємств, так і їх комплексів. У зв'язку з цим територіальний розвиток на основі створення інвестиційних майданчиків є невід'ємною частиною системи заходів щодо підвищення інвестиційної привабливості регіонів. Однак, на сьогодні ситуація ускладнюється відсутністю відпрацьованих механізмів розвитку території регіону, а разом з тим і низкою факторів організаційного, економічного, інформаційного та правового характеру.